

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/996/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202674
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114202674.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu

JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: Q. Q., nar. X. XX. XXXX, bytom M. R., D. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Luciou Bušfy, advokátkou so sídlom Považská Bystrica, Nám. A. Hlinku 36/9, IČO: 42 018 927 proti odporcovi: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 446,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 6C/108/2014-52 zo dňa 27. 6. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 47,50 eur, tieto na účet advokátky JUDr. Lucie Bušfy, so sídlom Považská Bystrica, Námestie A. Hlinku 36/9, v lehote 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 446,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej sumy od 20. 3. 2012 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi tiež priznal náhradu trov konania v sume 26,50 eur ako náhradu zaplateného súdneho poplatku a v sume 94,72 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. K povinnosti zaplatiť trovy zaviazal odporcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z., ust. §§ 427, 428, 429, 442 a 517 Občianskeho zákonníka, ust. §§ 653, 788, 790 a 823 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Prvostupňový súd konštatoval, že priznaná suma predstavuje náhradu škody navrhovateľovi v súvislosti so škodovou udalosťou, vyvolanou osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, ku ktorej došlo dňa 3. 2. 2012 o 10,00 hod. na mieste Žilina - Strážov. Motorovým vozidlom s evidenčným č. ZA 433 EZ vlastníka P. B. došlo k vymršteniu kameňa spod kolies tohto vozidla a k rozbitiu čelného skla na motorovom vozidle KIA Sorento s evidenčným č. KK 327 BH. Výšku škody mal súd preukázanú z faktúry dodávateľa Autosklo Žilina, s.r.o., ktorý vykonal výmenu skla na motorovom vozidle Kia Sorento dňa 9. 2. 2012. Prvostupňový súd konštatoval, že z predložených listinných dokladov mal nepochybne preukázané, že ku škode došlo tak, ako to opísal navrhovateľ, pričom výška spochybňovaná nebola.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie odporca. V odôvodnení poukazyval na skutočnosť, že podľa neho navrhovateľ nepreukázal vznik škody na jeho motorovom

vozidle poistencom odporcu, keď zhodné vyhlásenie navrhovateľa a poistenca nie je relevantným dôkazom v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, napriek tom súd jeho návrhu vyhovel. V konaní nebolo možné spravodlivo rozhodnúť len na základe navrhovateľom predložených dôkazov. Prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Do úvahy bral skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali. Ďalej prvostupňovému súdu vyčítal, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p.. Odvolateľ vyslovil názor, že v tomto prípade neboli splnené zákonné predpoklady na to, aby súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko odporca vyjadril nesúhlas s tým, aby súd rozhodoval bez nariadenia pojednávania, keď podľa neho si to povaha veci vyžadovala. Na základe týchto skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu písomne vyjadril navrhovateľ. Nestotožnil sa s dôvodmi odvolania a poukázal na ustanovenie O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Nakoľko v predmetnej veci ide jednoznačne o drobný spor, nemal súd v žiadnom prípade povinnosť nariaďovať v tejto veci pojednávanie a len pokiaľ považoval účastníkmi tvrdené skutočnosti za dostatočne preukázané, mohol rozhodnúť, tak ako nakoniec aj vykonal. Takýmto postupom sa odporcovi neodňala možnosť konať pred súdom, lebo nepochybne mal možnosť predniesť všetky argumenty a najmä dôkazy, ktorými pre konanie disponoval, a to písomne, či už spolu s podaným odporom alebo neskôr, v rámci možnosti svojho vyjadrenia. Túto možnosť však odporca nevyužil, čo však nemôže v žiadnom prípade byť na ťarchu navrhovateľovi. Pokiaľ odporca v odvolaní uvádzal, že navrhovateľ nepreukázal, že škoda na jeho motorovom vozidle bola spôsobená poisteným odporcu, s takýmto tvrdením sa nemôže stotožniť, nakoľko súhlasné písomné vyjadrenie oboch účastníkov poistnej udalosti je úplne relevantným a v tomto prípade aj jediným možným spôsobom zistenia a preukázania priebehu a dôsledku poistnej udalosti. V čase vzniku poistnej udalosti sa v jej okolí nenachádzali žiadni svedkovia, ktorí by mohli jej priebeh osvedčiť a neexistuje ani žiadny obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam o tejto udalosti. Doteraz ustálený a zaužívaný postup pri riešení obdobných škodových udalostí jednotlivými poisťovňami vyžadoval, aby účastníci o škodovej udalosti spísali na mieste správu o nehode, riadne škodovú udalosť v poisťovni škodcu nahlásili a aby si poškodený na predpísanom tlačive škodu uplatnil. Je len špekuláciou niektorých poisťovní, medzi nimi aj odporcu, keď široká verejnosť začala uvedený postup dôsledne dodržiavať, požadovať splnenie ďalších podmienok, ktoré v reálnych podmienkach splniť ani nie je možné. Odporca počas konania nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že poistná udalosť sa stala inak, ako je zhodne popísané vo vyjadrení navrhovateľa a druhého účastníka tejto škodovej udalosti. Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odporcu v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nezaoberal a nevyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa.

Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom, ako aj spisovým materiálom, dospel odvolací súd k záveru, že postup prvostupňového súdu, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, bol prípustný. Takáto možnosť vyplýva z ust. § 115a O.s.p., kde v zmysle odseku 2 pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. V tomto prípade je spôsob rozhodnutia súdu limitovaný len tým, že vec možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov, predložených účastníkmi bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle § 129. Súd tak za základ svojho rozhodnutia vezme tvrdený skutkový stav, ktorý z predložených listín vyplýval a vec právne posúdi. V tomto prípade písomným podkladom pre rozhodnutie súdu bol predložený záznam o dopravnej nehode vyplnený oboma účastníkmi (vodičmi) škodovej udalosti. Oznámenie o škodovej udalosti poisteným z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a faktúrou č. 201200052

spoločnosti Autosklo Žilina. V podanom odpore sa odporca odvolával na to, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla s evidenčným č. ZA 433 EZ. Nestačí zhodné vyhlásenie poisteného a poškodeného o vzniku škodovej udalosti.

Vzhľadom na takto zistený obsah spisového materiálu, s ohľadom na obširne popísanie skutkového stavu a všetkých okolností prípadu v návrhu, má aj odvolací súd za to, že postup prvostupňového súdu, keď rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, bol zákonný. Odporca mal riadnym spôsobom doručené poučenie (doručenka 30. 5. 2014) v zmysle § 114 ods. 2 O.s.p., pričom zároveň bol účastník poučený aj o možnosti postupu súdu v zmysle § 115a, § 120, resp. § 119 O.s.p.. Odporca okrem podaného odporu žiadne iné vyjadrenie, resp. písomný dôkaz nedoložil. Prvostupňový súd vo svojom rozsudku sa riadnym spôsobom vysporiadal so skutočnosťami uvedenými v návrhu, v odpore, pričom rozhodnutie v zmysle ust. § 157 ods. 1 O.s.p. dostatočne obsahovo a zrozumiteľne zdôvodnil.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust.

§ 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania priznal náhradu trov, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 1 úkon, a to vyjadrenie k odvolaniu (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky) vo výške 31,54 eur, k tomu režijný paušál vo výške 8,04 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a k tomu 20 % DPH v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky. Odporcovi, ktorý nebol úspešný v odvolacom konaní, súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.